

vilkår og sikkerhed og reglerne om jurisdiktion med hensyn til suspension af skibs-officerers sønæringsbeviser. Generaldirektøren nævnte også, at Intergovernmental Maritime Consultative Organisation (I.M.C.O.) i den nærmeste fremtid ville træde i funktion som et nyt internationalt organ, med hvilket et samarbejde måtte være naturligt. Allerede på sikkerhedskonferencen i London i 1948 blev der vedtaget en rekommandation, i hvilken de to organisationer opfordredes til at optage nær kontakt og i fællesskab iværksætte en undersøgelse af spørgsmålet om bemanning med henblik på sikkerheden til søs.

Derefter gav generaldirektøren en kort redegørelse for betydningen af arbejdskonferencens søfartssamlinger. Uanset at disse fandt sted med betydelige mellemrum, og at der var gået 12 år siden Seattlekonferencen i 1946, var der dog en betydelig kontinuitet mellem den sidste samling og den nuværende. En række vigtige søfartsspørgsmål havde i den mellemliggende tid været behandlet i en række møder i Joint Maritime Commission, og en delvis revision af tre af de på konferencen i Seattle vedtagne konventioner var foretaget på generalkonferencen i 1949. Desuden måtte man, som flere af talerne under debatten om generaldirektørens rapport havde givet udtryk for, være opmærksom på, at adskillige af Seattle-konventionerne, selvom de ikke var blevet ratificeret, havde øvet en betydelig indflydelse på lovgivningen i de forskellige lande og på bestemmelserne i de kollektive overenskomster.

Generaldirektøren kom ind på en række af de spørgsmål, der under debatten var blevet rejst af de forskellige talere, herunder det fra dansk side nævnte spørgsmål om søfolks velfærd, som I.L.O. ville følge med den største opmærksomhed, og sluttede med at udtrykke håbet om, at Den internationale Arbejdsorganisations arbejde måtte bidrage til udvikling af det internationale samarbejde og til større forståelse mellem nationerne.

II. Udvalget angående hyre, arbejdstid og bemanning.

Udvalget, der afholdt 7 møder, bestod af 65 medlemmer (35 regeringsrepræsentan-

ter, 15 skibsrederrepræsentanter og 15 sømandsrepræsentanter). Yderligere 10 sømandsrepræsentanter (titular members) blev senere optaget i udvalget og var til stede ved det 7. møde, i hvilket udvalgets rapport drøftedes. Til formand valgtes den hollandske regeringsrepræsentant *Valentgoed*, til viceformænd den hollandske skibsrederrepræsentant *van der Vorm* og den britiske sømandsrepræsentant *Yates*. Endvidere valgtes den norske regeringsrepræsentant *Endresen* som rapportør.

For at opnå lighed ved afstemningerne tillagdes der hver regeringsrepræsentant 3 stemmer, mens skibsreder- og sømandsrepræsentanterne hver havde 7 stemmer.

Som grundlag for udvalgets forhandlinger forelå en af Det internationale Arbejdsbureau udarbejdet blåbog, der indeholdt en redegørelse for og resultaterne af dette spørgsmåls behandling dels på den forberedende tekniske søfartskonference i London i 1956 og dels ved det i april 1957 afholdte møde af det tripartære udvalg, som London-konferencen vedtog at nedsætte med den opgave at undersøge mulighederne for ved søfartskonferencen i 1958 at forelægge forslag, der måtte have mulighed for at vinde almindelig tilslutning på konferencen.

Udvalget indledte forhandlingerne med en almindelig drøftelse af hele emnet, i hvilken regeringsrepræsentanterne for Polen, Tunis og Sovjetunionen samt den britiske skibsrederrepræsentant og sømandsrepræsentant deltog.

Foruden nogle enkelte bemærkninger om et par detaljbestemmelser i konventionen, beskæftigede de indledende talere sig væsentligst med konventionens afsnit om hyre, herunder den på skandinavisk regeringsinitiativ på London-konferencen vedtagne bestemmelse, der muliggør en stykkevis ratifikation af konventionen. Fra rederside gav man udtryk for, at man fortsat var imod denne bestemmelse, ud fra den betragtning, at spørgsmålene om hyre, arbejdstid og bemanning måtte behandles som et udeleligt hele, medens sømandsgruppen derimod ønskede bestemmelsen bibeholdt, idet man påpegede, at konventionens hyreafsnit havde været den største hindring for konventionens ratifikation.